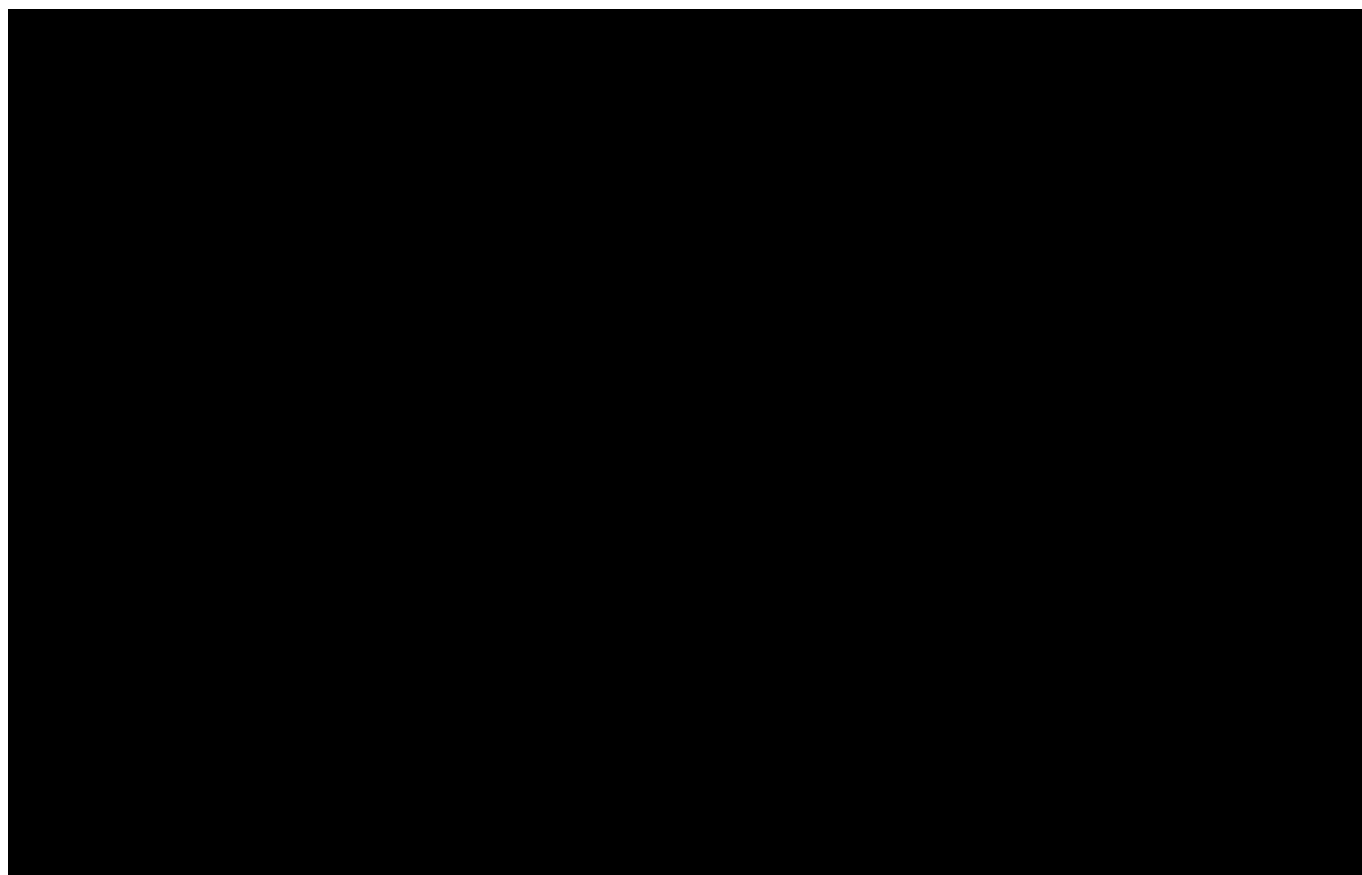

Comentari de cinema espiritual: «Bajo el cielo de París»

S'estrena als cinemes una pel·lícula que presenta un relat per reflexionar i «tenir consciència sobre la realitat de les persones sense llar»

30 abril, 2021 - ESGLÉSIA DE BARCELONA

Aquesta setmana, en la línia del Pla Pastoral , la secció de Cinema espiritual de l'Arquebisbat de Barcelona presenta una pel·lícula sobre els sense sostre. Es tracta de d'una pel·lícula francesa dirigida per Claus Drexel, el qual ja es va apropar al tema del en el seu documental . La protagonitza l'actriu francesa Catherine Frot i el jove africà Mahamadou Ya a. Un relat que convida a reflexionar a l'espectador sobre la situació de la pobresa als carrers de les ciutats, en aquest cas a París.

Sinopsis

Christine (Catherine Frot) és una sense sostre que viu a París, la qual no ha tingut una vida fàcil. El seu dia a dia es decanta entre els bacs d'aliments i un trajecte inintermitent entre els carrers de la capital francesa. Una nit d'hivern, es troba el Suli (Mahamadou Yalla), un nen eritreu de 8 anys, perdut i sense saber on anar. Units per les seves condicions de marginals, tots dos s'embarcaran en un viatge emocional per intentar trobar a París a la mare de l'infant.

Prendre consciència

El crític de cinema espiritual, Mn. Peio Sánchez ens presenta aquest llargmetratge que «resulta ser una narració que commou». Tal com exposa, «ajuda a tenir consciència sobre la realitat de les persones sense llar». Destaca com evoluciona la trobada entre els dos actors, «una relació estranya que es transforma amb una adopció i una recuperació de la història dels dos i conversió dels personatges».

Tot i la senzillesa de la història, la crítica cinematogràfica menciona la humanitat que pretén desbordar el límit. Tal com explica Beatriz Martínez, de [El País](#) presenta «un petit conte de solidaritat amb cor fet des de la sensibilitat i l'afecte pels personatges».